

Cal invertir en ciència

Marta Princep Departament Tecnològic de Bellavista Advocats i Economistes

És innegable que en els darrers anys la societat catalana ha realitzat un esforç considerable a invertir en ciència i tecnologia i a aconseguir que el capital humà sorgit de les universitats aprengué també a transferir el seu coneixement a la societat. Hem estat molt innovadors en alguns aspectes, però també molt contradictoris en altres.

Així, publiquem l'1% dels articles científics mundials en revistes de referència, el que equival a 10 vegades el nostre pes específic en la població mundial. Atraiem més de la meitat de les beques que concedeix a Espanya el Consell Europeu de Recerca, el que equival al 3,4% del total de la UE-27. I quasi el 50% dels investigadors contractats per la Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA) són estrangers, un fet que demostra la capacitat de Catalunya per atraure talent científic internacional.

A més, des de fa deu anys s'han creat centenars de *start up* en molts diversos sectors, com en tecnologies de la informació, amb prop de 250 empreses treballant en *big data*, núvol, *internet de les coses* i mòbils –entre altres–, a les quals s'ha unit el reconeixement de Barcelona com Mobile World Capital.

I, sobretot, en biomedicina i biotecnologia, amb quasi 500 empreses, entre les directament dedicades a la recerca i les relacionades amb el sector. I el que és més rellevant: algunes han començat a signar acords amb grans multinacionals. És el cas

de Lipotec, comprada per Lubrizol Corporation del multimilionari Warren Buffett el 2012; o la inversió de 30 milions de dòlars del cofundador de Microsoft, Paul Allen, a l'empresa de vot electrònic Scytll, fa ara un any; o l'acord d'Oryzon Genomics amb la farmacèutica Roche per 21 milions de dòlars.

Però també som innovadors en models de negoci. Tenim els casos d'Imaginarium i Tous, que van canviar el concepte de la botiga de joguines i la joieria,

El dèficit d'inversió privada que existeix no sols és responsabilitat dels grans grups empresarials

respectivament; o Telepizza, que a principis de la dècada dels 90 va crear un nou mercat de lliurament ràpid i a domicili de menjar calent.

Malgrat això, tota aquesta creativitat i innovació desapareixen quan es tracta d'apropar aquestes *start-up* tecnològiques al capital necessari per al seu creixement. Els motius són variats, però destacaria l'aversió del capital tradicional al risc. I en el cas de les tecnològiques, s'hi afegeix el desconeixement de l'entorn científic/tecnològic per a molts dels potencials inversors privats.

Per pal·liar el desconeixement i disminuir aquest risc, existeixen xarxes de Business Angels associades a reconegudes escoles de negoci, firmes professionals dedicades a l'assessorament d'inversions en empreses tecnològiques, i fons de capital risc

especialitzats en biomedicina i tecnologia.

Tots ells realitzen avaluacions tant del risc financer com del tecnològic. Funcionen amb diferents models de negocis i rangs d'inversió molt amplis, des de milers fins a milions d'euros; des d'invertir en un fons de manera inespecífica fins a escollir tiquets dels projectes concrets que interessin. Així, permeten diversificar el risc inversor i adaptar-lo a les disponibilitats de capital i expectatives de retorn de cadascun.

Però també deia que som contradictoris. Perquè som capaços de recaptar milions d'euros en una iniciativa tan elogiada com La Marató de TV3, però no existeix –excepte comptades excepcions– un mecenatge a grans projectes científics per part de les fortunes locals, a diferència dels països anglosaxons, on és una pràctica habitual, i no sols dels grans patrimonis.

Per què la separació artificial entre "donar" però no "invertir" en ciència per –suposadament– no mercantilitzar-la? Per què no invertir, sigui poc o molt, en projectes que arribin al mercat i generin un retorn social i econòmic, que és el que aquestes *start up* representen? L'economia del coneixement es donarà quan assumim amb normalitat l'invertir en *start up* tecnològiques. El dèficit d'inversió privada que existeix no sols és responsabilitat dels grans grups empresarials.

I curiosament, això succeeix en un país on milers de persones van invertir en preferents i fons d'alt risc per estalviar, sense conèixer les regles del joc. O en el sector immobiliari. Per què assumim riscos financers sense conèixer ni finances ni el sector i en canvi no ens atrevim a invertir de forma diversificada en ciència?

PUBLICITAT Serveis

Mafesa, tot un món de serveis

Centres

Canovelles
Seva
Vic
Palafolls
Figueres
La Seu

Internet

mafesa
.com

Mafesa
Tot en ferro